

še dandanes sledi nekdanje Rimske ceste, je odbor priznal, da bi bila ta cesta jako koristna; al že zdaj, ko je stroškov za druge neodložljive konkurenčne stare in nove na kupe, ni mogoče že pričeti te nove ceste, ki je prihranjena prihodnosti.

— Gospoda V. Zupančič in A. Vodeb sta imenovana za učitelja na c. kr. pripravnicu za učiteljice v Ljubljani. — Dr. Mrhal, ravnatelj tukajšnje realke, pa je imenovan za deželnega šolskega svetovalca. Ko se nam je izprva pripovedovalo to poslednje imenovanje, nismo verjeli, da je mogoče; zdaj pa smo isto brali v „Wien. Ztg.“ Mi nimamo nič zoper osebnost gosp. dr. Mrhala; al dolžnost nam je, vprašati sl. ministerstvo nauka, ki z družimi sedanji ministri pri vsaki priliki povdarja „Verfassung“ (ustavo): kako je mogoče, spošтовaje ustavo, nasproti odločnemu §. 35. postave o šolskem nadzorstvu, ki nam jo je presvitli cesar 25. svečana leta 1870. potrditi blagovolil, Njegovemu Veličanstvu nasvetovati za deželnega šolskega svetovalca moža, o katerem deželni odbor ni izrekel svojega nasveta. Vsaj je postava jasna, ktera v §. 35. šolskega nadzorstva govori od besede do besede tako-le: „imenujejo se v §. 34. pod štev. 3., 4., 5. in 6. imenovani udje deželnega šolskega sveta od cesarja po predlogu ministra za bogočastje in uk; ta pa mora zastran dveh katoliških duhovnikov obrniti se do knezo-škofijstva, in zastran dveh učiteljskih udov učiteljskega stanú do deželnega odbora za nasvèt (Vorschlag)“. — Ali se pravi to — vprašamo — potem ustavno in postavno ravnati, če ministerstvo samolastno za imenovanje predlaga deželnega šolskega svetovalca, o katerem deželni odbor ni bil za nasvèt vprašan? Če visoko ministerstvo ni hotelo onega, po mislih deželnega odbora popolnoma sposobnega profesorja odobriti, naj bi bilo zahtevalo vsaj drug nasvèt. Zmirom in zmirom se razlega glas o spoštovanji ustave, kako neprecenljiva je, in o sedanjih šolskih postavah, kako izvrstno dobre so; ko pa se pride do izvrševanja vsega tega, o čemur se beseduje, suče se to vse drugačno. Kam neki pridemo, ako ministerstvo samo ne stori tega, kar zahteva od drugih! Ali se mar drži prislovice: „quod licet Jovi, non licet bovi“? Tako pa gine ustava, in na njeno mesto stopi sila!

— Gosp. Fr. Levstik, novi skriptor ces. knjiarne, je že prišel v Ljubljano.

— (Kočevski tabor) lazi po nemških časnikih; iz Ljubljane se jim celó telegrafuje, da je prepovedan. Ker živa duša naših ljudi ne vé za ta tabor, je morebiti g. Fladung skrivé za-nj prosil in vsem narodom pravično Auerspergovo ministerstvo ga tudi Fladungu ni dovolilo.

„Glasbeni matici“

so do 10. dne t. m. pristopili sledeči gospodje:

b) kot podporni udje:

(Dalje.)

Gospodje: dr. Pavlič Ignacij, sekundarij v bolnici v Ljubljani, Ivančič Ivan, kupč. pomočnik v Ljubljani, Piskar Franjo, južne železnice uradnik v Trstu, Zabred Avgust, južne železnice uradnik v Št. Petru, Sink J., trgovec v Zagorji, Šušteršič, odvetniški koncipijent v Krškem, Vičič Janez, trgovec v Ljubljani, Torker M., župnik v Mozeltji, dr. Zarnik Valentin v Ljubljani, Jakob Štefan, predstojnik železnice v Št. Petru, Domicelj Alojzij, posestnik v Zagorji,

Česnik Jurij, trgovec v Knežaku, Treven France, učitelj v Št. Petru, Treo Ljudevit, privatni uradnik v Št. Petru, Ros Matej, trgovec v Kranji, Pirnat Andrej v Ljubljani, Ferjančič Andrej, jurist v Beču, dr. Ložar Gregor, odvetnik v Vipavi, Zore Ljudevit v Vipavi, Hinek France, župnik v Zatičini, Jakelj Gregor, kaplan v Zatičini, Orel Viktor, uradnik v Celji, gospá Jerše Sidonija v gornjem Krškem, gospodje Lesar Anton, profesor v Ljubljani, Grčar Andrej, učitelj v Čatežu, gospodičina Tomic Placida, učiteljica v Brežicah, gospodje Miklošič J., učitelj v Mariboru, Stres, kaplan v Mirni pri Gorici, Podboj Janez, duhovni pomočnik v Ipavi, Završnik France, župnik v Št. Gothardu, Škoflek Jakob, učitelj v Mozirji.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Tukajšnji federalistični časnik „Vaterland“ je razglasil te dni obširno spomenico sedanjega ministerstva, Njegovemu Veličanstvu pred odhodom v Berlin predloženo, s ktero je dregnil prav v sršenovo gnjezdo ustavoverskih časnikov. Na vse grlo kričijo, da spomenica je le izmišljena, a vendar jo razpravljajo tako, da ni dvomiti, da je gotova. Stvar je važna, zato naj povemo tudi bralcem „Novic“ poglavitne točke. — Ministri trdijo v tej spomenici, da dvalistična ustava je zadovoljljilni sklep dolzih državopravnih homatij; ona pa zahteva vzdržanje decemberskih temeljnih postav v Cislajtaniiji; bistveno predrugačenje ali celó odstranjenje teh postav na ljubo federalizmu bi nevarno spodmajalo spravo avstrijsko-ogersko; — dosedanje nasprotovanje (opozicija) proti dvalizmu je le bolj umetno; na Českem postajajo razmere ugodnejše decemberski ustavi; zvesti narod česki je bil le zapeljan; general Koller se je prikupil narodu; — med opozicijo državnoopravno in opozicijo katoliško je razloček; ta ima samo v verskih motivih svoj vzrok, in se bode odstranila, ako se temeljne postave decemberske ustave bolj polagoma in rahlo izvršujejo; škofom se je že zagotovilo, da brezverske naprave se ne bodo dalje gnale kakor so se sedaj; zato goji ministerstvo upanje, da katoliška stranka se bode ločila od državopravne; — dalje spomenica obravnava Poljske zadeve in imenuje načrt, ki ga je izdelal ustavni odsek v državnem zboru, popolnoma pripraven, da se reši Gališko vprašanje; če tudi so Poljaki izprva nasprotovali temu načrtu, stoji vendar zdaj v Galiciji vse bolje; pričakovati se tedaj sme, da deželni zbor Gališki na podlagi tega načrta in da dežela dobí lastnega ministra, bode prijazen roko podal vladi; več pa kakor to, kar daje oni načrt Poljakom, jim ministerstvo dovoliti ne more. Po vsem tem zagotavlja ministerstvo, da so državne razmere bistveno boljše in da se ustava vtrjuje.

Ministerstvo se zeló moti, ako misli, da je tako, kakor spomenica pravi. Vsaj vendar že večletne skušnje kažejo, da na tej poti ne pride Avstrija naprej, in to zato ne, ker še se niso spolnile cesarjeve besede: „naredite mir med mojimi narodi!“ Hohenwart je nastopil pot po blagih cesarjevih besedah, — al decemberski ustavniki so mu žalibog! zarinili končanje začetega dela.

Kursi na Dunaji 24. septembra.

5% metaliki 66 fl. 40 kr.

Narodno posojilo 71 fl. 40 kr.

Ažijo srebra 107 fl. 65 kr.

Napoleonondori 8 fl. 70 kr.